

List državnih zakona

za

kraljevine i zemlje, zastupane u carevinskom vijeću.

XCI. komad. — Izdan i razaslan 31. decembra 1895.

Sadržaj: (Br. 197—198.) 197. Zakon o autorskom pravu u pogledu književnijeh, umjetničkih i fotografiskijeh djela. — 198. Naredba k provedenju zakona 26. decembra 1895 o autorskom pravu u pogledu književnijeh, umjetničkih i fotografiskijeh djela.

197.

Zakon 26. decembra 1895,

o autorskom pravu u pogledu književnijeh, umjetničkih i fotografiskijeh djela.

S privolom obaju domova carevinskoga vijeća naregujem ovo:

I. Odsjek.

Opće odredbe.

§. 1.

Pod zaštitom ovoga zakona jesu djela književna, umjetnička i fotografska koja izagju u našoj zemlji; nadalje ona, kojih je autor avstrijski državljanin, bilo da su izašla u našoj zemlji ili u inostranstvu ili da uopće nijesu izašla.

§. 2.

Za djela inostranaca, ako su izašla u Njemačkom carstvu, i za djela njemačkih državljana, koja nijesu izašla, ovaj zakon vrijedi, dokle je data uzajamnost, s tom njerom, da zaštita ne traje duže nego li u samom Njemačkom carstvu.

Za druga djela zaštita vrijedi po sadržaju državnijeh ugovora.

§. 3.

Autorsko pravo proteže se na djelo kao cjelinu i na njegove česti.

§. 4.

Kao književna ili umjetnička dijela u smislu ovoga zakona smatraće se:

1. Knjige, brošure, časopisi, zbirke pisama i svi ostali spisi iz oblasti književnosti;
2. dramatička, dramatičko-muzikalna i horeografska djela (pozorišna djela);
3. crteži, slike, planovi, karte, koje služe književnim svrhama, plastička prikazanja i skice ove vrste, ako se po svojoj namjeni nemaju smatrati kao umjetnička djela;
4. predavanja za moralne svrhe, za pouku ili za zabavu;
5. muzikalna djela s tekstem ili bez teksta;
6. djela plastičkih umjetnosti, kao što su slike, crteži, planovi i osnove za arhitektonske radnje, zalim slike rezane u bakru ili u drvu i svi ostali proizvodi grafičke umjetnosti; djela vajarstva, rezačke i medaljerske umjetnosti i druga djela plastičkih umjetnosti. Ali se izuzimlju djela arhitekture.

Kao fotografska djela u smislu ovoga zakona smatraće se svi proizvodi, kod prirregjivanja kojih upotrebljen je kakav fotografski proces kao potrebno pomoćno sredstvo.

§. 5.

Zakoni, naredbe i javni spisi, nadalje govori i predavanja, što se izgovore u raspravama ili skupštinama o javnim poslima, nijesu pod zaštitom autorskoga prava.

To isto vrijedi i o poslovnim objavama, o tumačenjima i napucima za upotrebu, što se prilažu obrtničkim proizvodima za poučavanje kupaca, zatim o proizvodima štampe koji su namijenjeni samo potrebama kućnoga života.

Ovijem zakonom nijesu ni snimci od djela plastičkih umjetnosti, koji se zakonito metnu na obrtničke proizvode, zaštićeni od daljega snimanja na takim proizvodima.

§. 6.

Uzimlje se da je djelo izašlo onoga dana, u koji bude zakonito izdano, to jest u koji se bude s privolom onoga, koji ima pravo na to, počelo širiti.

Za muzikalno ili pozorišno djelo uzimlje se da je izašlo u onaj dan, u koji bude za prvi put zakonito javno prikazano, a za djelo plastičkih umjetnosti ili fotografije u onaj dan, u koji samo djelo ili njegov snimak ili egzemplar bude za prvi put zakonito javno izložen.

Po gornjim se odredbama takogjer prosugjuje, u kojemu je mjestu djelo izašlo. Za djela, koja u isto doba izagju u području, u kojemu vrijedi ovaj zakon, i izvan njega, uzimlje se da su izašla u tome području.

§. 7.

Autorsko pravo na djela, što ih zajednički priredi više lića, pripada zajednički i nerazdijeljeno svima tijekom licima. Oni mogu samo dogovorno raspolagati u pogledu djela (napose o izdanju, snimanju, prikazanju); ali svaki ima za se pravo da goni vrijeđanja zajedničkoga prava.

U pogledu prenašanja dijela od autorskoga prava, koji svakomu pripada, vrijedi §. 15 i §. 16, 1. stavak.

§. 8.

Ali za djela, koja su sastavljena od priloga, koji se mogu razlikovati, te su priloženi od raznih saradnika, a opet sačinjavaju jedinstvenu cjelinu, ima dvostruko autorsko pravo: autorsko pravo na cjelinu pripada izdavaču a na pojedine priloge — njihovijem autorima.

Ali ti zadnji, kada prirede zasebno izdanje, dužni su kazati, u kojemu je djelu prilog izašao.

§. 9.

O priložima, koji su pod zaštitom 'autorskoga prava a izagju u periodičkim djelima, kao što su časopisi, džepne knjige i koledari, autor smije, ako nije što drugo ugovoreno, drugovačije raspolagati bez privole izdavačeve, a ako izdavač nije kazan, bez privole nakladnikove, tek pošto isteku dvije godine otkada prilog izagje.

§. 10.

Autorom izašlog djela smatra se, dok se ne dokaže protivno, onaj, čije se pravo ime navede kao ime autorovo, kada djelo izagje.

Ako je djelo izašlo širenjem egzemplarâ ili snimaka, to treba da je ime autorovo navedeno na naslovnom listu, pod posvetom ili predgovorom ili na koncu djela, a u djela, koja sastoje iz priloga nekoliko saradnika, na čelu ili na koncu svakoga priloga. U djela plastičkih umjetnosti i u fotografiskih djela dosta je da se ime kaže na samom djelu ili na kartonu, za koji je djelo pričvršćeno.

Ako je djelo izašlo javnim prikazanjem, ime se mora navesti kada se oglasi prvo prikazanje.

Ako je djelo izašlo javnim izlaganjem, ime se mora navesti na samom djelu ili na kartonu, za koji je djelo pričvršćeno.

§. 11.

Djela, koja izagju ne pod pravijem imenom autorovijem, vrijede kao anonimna ili pseudonimna djela. U njihovu pogledu izdavač, a ako ni on nije naveden, nakladnik ima pravo braniti prava što pripadaju autoru.

§. 12.

U pogledu fotografija, koje se prirede obrta radi, prava autorova pripadaju imaocu obrta.

§. 13.

U pogledu portreta, koji budu naručeni za platu, pa bili oni djela plastičkih umjetnosti ili fotografije, prava autorova pripadaju naručitelju.

U pogledu fotografiskih portreta vršenje autorskoga prava zavisi u svakom slučaju od privole prikazanoga lica ili njegovijeh baštunika; izuzimlju se fotografiski portreti za uredovne potrebe.

§. 14.

Autorsko pravo, dokle god pripada autoru ili njegovijem baštinicima, ne može pasti pod kakve ovršne mjere ili mjere zbog osiguranja.

Naprotiv takove su mjere dopuštene i protiv autora i njegovijeh baštinka u pogledu postojećih egzemplarâ i snimaka od kakvog već izdanog djela, u pogledu djela plastičkih umjetnosti, koja su zgotovljena za prodaju, i u pogledu svih iskanjâ koja su autorskim pravom stečena na osnovu imovinskoga prava.

§. 15.

Autorsko pravo prelazi na baštinike; pravo ošasnosti zanj ne vrijedi.

§. 16.

Autor ili njegov baštinik može vršenje autorskoga prava uz neke stege ili bez ikakvih stega ugovorom ili raspoloženjem za slučaj smrti prepustiti komu drugomu.

I u pogledu nekog odregjenog djela, koje će se tek stvoriti, može se unaprijed valjano raspoložiti.

Ali ugovor, kojim neko obećava da će prenijeti autorsko pravo u pogledu svojih budućih djela uopće ili u pogledu neke cijele vrste izmegju njih, može se po ovome zakonu u svako doba otkazati. Pravo otkazivanja, kojega se ne može odreći, pripada objema stranama; rok otkaze iznosi godinu danâ, već ako je uglavljen kraći rok.

§. 17.

Ako se svojina kakvog književnog ili muzikalnog djela badava prepusti nekomu drugomu, to se tijekom, ako se to osobito ne dogovori, ne prenosi autorsko pravo. Ali ako se djelo prepusti uz naknadu, to se uzimlje da je autorsko pravo preneseno, dok iz okolnosti ne bi izlazilo protivno.

§. 18.

Ako se svojina kakvog djela plastičkih umjetnosti ili fotografije prepusti nekomu drugomu badava ili uz naknadu, to se tijekom, ako se to osobito ne dogovori, ne prenosi pravo snimanja ili razmnožavanja.

Ali netom se prenese sredstvo razmnožavanja (kalup, plata, povalj), preneseno je i pravo razmnožavanja.

§. 19.

Vlasnik djela nije dužan izdavati djelo, u svrhu da bi se vršila prava što pripadaju autoru.

§. 20.

Ako autor prepusti nekomu drugomu svoje djelo, u svrhu da bude izdano ili javno prikazano, pa ako za tri godine djelo bez privole i bez krivnje autorove ne bude izdano ili prikazano, to autor stiče opet svoje prvašnje pravo da raspolaže djelom. Tada mu je slobodno ili zahtijevati prema sadržaju ugovora ispunjenje, odnosno odštetu, ili — bez dužnosti da povrati već primljenu naknadu — drugovačije raspolagati o svojem djelu.

Ugovorima ne može se unaprijed ni odreći ovoga povratka prava raspolaganja ni produžiti rok.

Odredbe prvoga stavka primjenjuju se i tada, ako se književno ili muzikalno djelo, koje je raspacano, za tri godine bez privole i bez krivnje autorove opet ne izda, ako samo nije pri sklapanju nakladnoga ugovora isključeno da bi se priredilo novo izdanje.

§. 21.

Ko bez ovlaštenja, to jest bez privole autora, njegova pravnoga nasljednika (§§. 15—18) ili onoga, koji ima braniti prava autorova (§. 11), prihvati o djelu kakvo raspoloženje, koje je ovijem zakonom pridržano isključivo autoru, dira u tuđe pravo, te je odgovoran prema općim odredbama, koje vrijede, i prema odredbama koje se nalaze u ovome zakonu.

§. 22.

Ako se bez potrebe, koju bi sama stvar donosila, nekomu djelu dade naznaka, naročito naslov, ili spoljašnji oblik djela što je prije izašlo, a ako se tijekom publika može varati o istovetnosti djela, to autor djela, koje je prije izašlo, ima pravo iskati odštetu.

To isto vrijedi, ako je naznaka ili spoljašnji oblik djela, koje je prije izašlo, ponovljen s tako malim ili s tako nerazgovijetnim promjenama, da publika može opaziti razliku samo, ako osobito pazi.

Ako se napose radi o kakvom tekućem ili periodičkom djelu, to se osim toga može iskati od kaznenoga suda da se zabrani dalje upotrebljavanje varave naznake ili varavoga spoljašnjega oblika (§. 54).

II. Odsjek.

Sadržaj autorskoga prava.

a) u pogledu književnih djela.

§. 23.

Autorsko pravo u pogledu književnih djela obuhvata isključivo pravo da se djelo izdaje, razmnožava, raspačava i prevodi.

U pogledu pozorišnih djela dodaje se i isključivo pravo da se djelo javno prikazuje.

U pogledu predavanja, dokle god se zakonito ne izdadu, autorsko pravo obuhvata i isključivo pravo da se predavanja javno govore.

U pogledu zakonitih prijevoda autorsko pravo vrijedi isto tako kao u pogledu izvornih djela.

§. 24.

Kao diranje u autorsko pravo (preštampanje) napose će se smatrati:

1. izdavanje djela koje nije još izašlo;
2. izdavanje zbirke pisama bez privole autora pisama ili njegovijeh baštinka;
3. izdavanje izvoda ili prerade, što samo ponavlja tugje djelo ili neke njegove česti a nema svojstvo izvornog djela;
4. novo štampanje djela što ga priredi autor ili nakladnik protiv nakladnoga ugovora;
5. priregjivanje većeg broja egzemplara sa strane nakladnikove nego li mu je dopušteno.

§. 25.

Neće se smatrati kao preštampanje:

1. Navogjenje od riječi do riječi pojedinih mjesta ili omanjih dijela izašlog djela;
2. uvrštavanje pojedinih izašlih djela ili pojedinih skica i crteža iz takvog djela u opsegu, što je svrhom opravdan, u veću cjelinu, ako je ovo veće djelo svojom glavnom sadržinom samostalno naučno djelo, nadalje u zbirke koje se sastavljaju iz djela raznih autora za crkvenu, školsku ili nastavnu upotrebu ili za književnu ili umjetničku svrhu. Ali uzajmljeni komad ne smije biti veći od jednog štampanog tabaka od djela iz kojega je izvagjen. Uzajmljivač dužan je kazati autora ili upotrebjeni izvor;

3. jednostavno kazivanje sadržaja izašlog djela ili javno govorenog predavanja;

4. priregjivanje pojedinih egzemplara, ako se ne namjerava raspačavati ih;

5. štampanje teksta, koji pripada muzikalnom djelu a već je prije izdan, ako se tekst štampa u svezi s muzikalnijem djelom ili samo u svrhu da se upotrebi, kada se prikazuje muzikalno djelo, pa se naznači da se tekst štampa za tu svrhu. Izuzeti su tekstovi oratorija, operâ, operetâ i muzikalnijeh drama.

§. 26.

Ne dira se u autorsko pravo preštampanjem pojedinih članaka, telegramâ i dnevnih novosti iz javnih novina.

Ali u pogledu beletrističkih, naučnih i stručnih članaka ima autorsko pravo, i pošto izagju u kakvim javnim novinama, ako im je na čelu kazano da ih je zabranjeno preštampati.

Za naučne i stručne časopise gornje odredbe ne vrijede.

§. 27.

Saopćenja i vijesti, koje se pòkupé i razmnože u svrhu da budu uvrštene u dnevne novine, sve su dotle štíčene, dok budu izdane od kakvih novina što imaju pravo to činiti.

§. 28.

Isključivo pravo na izdavanje prijevoda od djela, koje je zakonito izašlo, pripada redovno autoru samo tada, ako je on izrijekom sebi pridržao to pravo u pogledu svih ili nekijeh jezika.

Pridržaj mora da se vidi na naslovnom listu, u predgovoru ili na čelu svih egzemplara toga djela; pošto isteku tri godine kako je djelo izdano, taj pridržaj gubi svoju krepost u pogledu onijeh jezika, u kojim pridržan prijevod nije potpuno izdan.

U pogledu djela, što izlaze u odjelima, svaki se odio smatra u smislu ovoga paragrafa kao osobito djelo.

§. 29.

Bez pridržaja autor ima isključivo pravo na izdavanje prijevoda:

1. Dokle god djelo nije zakonito izdano;
2. ako je djelo najprije izdano u kakvom mrtvom jeziku, u pogledu prevogjenja u žive jezike;

3. ako je djelo u isto doba zakonito izašlo u raznim jezicima, u pogledu prevogjenja u koji god od tih jezika.

§. 30.

Javnim prikazivanjem pozorišnog djela dira se u autorsko pravo, i ako pridržaj prava javnog prikazivanja nije bio izrečen, kada je djelo izašlo; nadalje ako se prikaže nezakonita obrada ili nezakonit prijevod.

b) U pogledu muzikalnijeh djela.

§. 31.

Autorsko pravo u pogledu muzikalnijeh djela obuhvata isključivo pravo da se djelo izdaje, razmnožava, raspačava i javno prikazuje.

§. 32.

Napose će se smatrati kao diranje u autorsko pravo:

1. Izdavanje izvoda, potpurija i aranžmana;

2. priregjivanje nezakonitih prikazivanja prema §§. 34 i 35.

Odredbe §-a 24 prema smislu vrijede za muzikalna djela.

§. 33.

Neće se smatrati kao diranje u autorsko pravo:

1. Izdavanje varijacija, transkripcija, fantazija, etida i udešenja za orhestar, ako se te radnje prikazuju kao osobita muzikalna djela;

2. navogjenje pojedinih mjesta iz izašlog muzikalnog djela;

3. uvrstanje pojedinih izašlih kompozicija u opsegu, što ga svrha opravdava, u naučno djelo koje je svojom glavnom sadržinom samostalno; nadalje u zbirke djela raznih muzičara za školsku upotrebu, izuzevši zbirke za muzikalne škole. Ali mora se kazati autor ili upotrebljeni izvor;

4. priregjivanje pojedinih egzemplara, ako se ne namjerava raspačavati ih.

§. 34.

Autoru bezuvjetno pripada isključivo pravo da se pozorišno djelo javno prikazuje.

U pogledu drugih muzikalnih djela to pravo pripada bezuvjetno autoru samo dotle, dokle djelo nije zakonito izdano, a iza toga časa samo u toliko, u koliko on sebi izrijekom pridržuje pravo prikazivanja, kada izda djelo. Pridržaj mora da se vidi na naslovnome listu ili na čelu djela.

§. 35.

Pravo prikazivanja proteže se i na sve obrade muzikalnog djela, koje su pridržane autoru za izdavanje, a koje su od autora obavljene ili naručene, te su, ako je obrada zakonito izdana, izašle s pridržanim pravom prikazivanja.

Obrade, koje nijesu obavljene od autora ni od njega naručene, mogu se slobodno prikazivati, ako je izašlo muzikalno djelo ili zakonita njegova obrada.

§. 36.

Pravljenjem i javnim upotrebljavanjem instrumenata za mehaničku reprodukciju muzikalnih djela ne dira se u muzikalno autorsko pravo.

e) U pogledu djela plastičkih umjetnosti.

§. 37.

Autorsko pravo u pogledu djela plastičkih umjetnosti obuhvata isključivo pravo da se djelo izdaje i snima i da se snimci raspačavaju.

Autor djela, koje je postalo zakonitim snimanjem djela plastičkih umjetnosti, ima u njegovu pogledu autorsko pravo kao u pogledu originalnog djela, ako je snimak priregjen kakvim drugim umjetničkim postupkom nego li je onaj, što ga je upotrebio autor originalnoga djela. Ali za snimanje zakonitoga snimka trebue i dozvola autora originalnoga djela.

§. 38.

Smatraće se kao diranje u autorsko pravo napose snimak originalnog djela, i ako je taj snimak:

1. izvršen drugim kakvim postupkom a ne onim, što ga je upotrebio autor;

2. priregjen ne neposredno po originalnome djelu već posredno po nekom njegovu snimku;

3. ako se namjesti na kakvom djelu arhitekture ili industrije.

Odredbe §-a 24 vrijede prema smislu za djela plastičkih umjetnosti.

§. 39.

Neće se smatrati kao diranje u autorsko pravo:

1. Proizvogjenje novog djela slobodno upotrebljavajući koje djelo plastičkih umjetnosti;

2. priregjivanje pojedinih snimaka, ako sene namjerava raspačavati ih obrta radi, dakle napose priregjivanje pojedinih kopija kojeg djela plastičkih umjetnosti, kada se to čini bez te namjere. Ali je zabranjeno naznačivati snimak imenom ili signturom autora originalnoga djela;

3. snimanje kojeg djela slikarske ili grafičke umjetnosti plastičkom umjetnošću ili obratno;

4. snimanje djela plastičkih umjetnosti, koja se stalno nalaze na mjestima što služe javnomu saobraćaju, izuzevši snimanje djela plastike plastikom;

5. uvrstanje snimaka od pojedinih izašlih djela plastičkih umjetnosti samo za razjašnjenje teksta u književno djelo, ako je ovo zadnje glavna stvar. Ali se mora kazati, ko je autor originala ili koji je izvor upotrebljen.

d) U pogledu fotografskih djela.

§. 40.

Autorsko pravo u pogledu fotografskih djela obuhvata isključivo pravo da se djelo izdaje, fotografskim sredstvom (§. 4) razmnožava i da se egzemplari raspačavaju.

U pogledu izašlih fotografskih djela, izuzevši portrete, autorsko pravo postoji samo tada, ako se na svakom zakonitom egzemplaru ili na kartonu, na kojemu je taj egzemplar prilijepljen, vidi:

1. Ime, odnosno firma, nadalje prebivalište autorovo ili nakladnikovo;

2. koledarska godina u kojoj je djelo izašlo.

§. 41.

Neće se smatrati kao diranje u autorsko pravo:

1. Priregjivanje pojedinih egzemplara, ako se ne namjerava raspačavati ih;

2. uvrstanje razmnoženih egzemplara od pojedinih izašlih fotografija samo za razjašnjenje teksta u književno djelo, ako je ovo potonje glavna stvar. Ali se mora kazati, ko je autor originala ili koji je izvor upotrebljen.

§. 42.

Gornje odredbe ne vrijede za ona fotografska djela, s kojim se ima postupati po odredbama, koje za to vrijede, kao s razmnoženim egzemplarima ili kao sa snimcima od književnih ili umjetničkih djela, koja su još šticeana, ili kao s čestima od književnih djela, koja su još šticeana.

III. Odsjek.

Trajanje autorskoga prava.

§. 43.

Autorsko pravo u pogledu književnih i umjetničkih djela redovno svršava trideset godina iza smrti autorove.

U pogledu djela iz ostavštine, koja izagju za zadnjih pet godina roka zaštite, autorsko pravo svršava pet godina pošto izagju.

U pogledu djela, što ga zajednički priredi više lica (§. 7), autorsko pravo svršava trideset godina iza smrti onoga između tih lica, koje nadživi ostale. Ako pravo jednoga između njih prestane prije, to njegov dio autorskoga prava prelazi na ostale autore toga djela.

§. 44.

Autorsko pravo u pogledu književnih i umjetničkih djela, koja izagju anonimno ili pseudonimno, svršava trideset godina pošto djelo izagje.

Ali autor, a s njegovom privolom i njegov pravni nasljednik ima pravo, prije nego taj rok isteče, prijaviti pravo ime autorovo, u svrhu da bude uvršteno u javni registar autorâ što će ga držati ministarstvo trgovine; to ima za posljedicu da se rok zaštite odmjerava po §. 43.

Imena će se uvrštati a da se ne ispituje, je li prijavljač ovlašten to činiti i jesu li tačne prijavljene činjenice; uvrštena imena će se javno obznanjivati.

Za svako uvršteno ime platiće se državnoj kasi pristojbina, kojoj će se iznos odrediti naredbom.

§. 45.

U pogledu djela, koja sastoje iz takih priloga raznih autora, koji se mogu razlikovati, rokovi zaštite, koji vrijede za pojedine priloge, odmjeravaju se po §§. 43 i 44.

§. 46.

U pogledu djela, što ih izdavaju vlasti, korporacije, nastavni zavodi, javni instituti i društva, autorsko pravo izdavačevo (§. 8) svršava trideset godina pošto djelo izagje.

§. 47.

Isključivo pravo na izdavanje prijevoda svršava pet godina pošto zakonito bude izdan pridržani prijevod (§. 28); a u slučaju §-a 29, br. 3, pet godina pošto bude izdan original.

§. 48.

Autorsko pravo u pogledu fotografskih djela svršava deset godina, pošto postane matica koja je neposredno priregjena po originalu.

Ako djelo izagje u tome roku, autorsko pravo svršava deset godina pošto djelo izagje.

§. 49.

U pogledu djela, koja izlaze u više odjela, rok zaštite računa se otkada izagje svaki dio napose.

Ali ako se odjeli bave jednom istom zadaćom, te se prema tomu ima smatrati da su megu sobom u svezi, trajanje roku zaštite računa se otkada izagje zadjni odio.

Ali ako izmegju dva odjela, što izagju jedan za drugim, progje više od tri godine, to će se odjeli, što su izašli prije toga doba, i odjeli, koji izagju poslije, smatrati kao odvojena djela.

§. 50.

Kada se računaju zakoniti rokovi zaštite i pridržaja, napose rokovi §§-a 9, 43 do 49, neće se brojiti koledarska godina u kojoj se je dogodilo ono, što je mjerodajno za početak roka.

IV. Odsjek.

Zaštita autorskoga prava.

§. 51.

Ko hotimice dirne u autorsko pravo (§. 21), ili hotimice za naknadu širi proizvode takoga diranja, kriv je prijestupu te će se kazniti globom od 100 for. do 2000 for. ili zatvorom od jednog do šest mjeseci.

§. 52.

Kriv je prekršaju:

1. Ko protiv dužnosti, koju mu nalaže ovaj zakon, ne spomene autora ili izvora odakle je pozajmljeno;

2. ko pojedinačku kopiju kakvog djela plastičke umjetnosti naznači imenom ili signaturom autora originala;

3. ko o fotografskom portretu bez privole prikazanoga lica ili njegovijeh baštinika prihvati raspoloženje koje pada pod autorsko pravo;

4. ko nadalje upotrebljava naznaku, naslov ili spoljašnji oblik kakvog djela, pošto sud to zabrani.

Kazna će se odmjeriti u novcu od 5 do 100 for.

§. 53.

Ko, s namjerom da prevari, metne na tugje djelo svoje ime ili na svoje djelo tugje ime, da bi to djelo unio u saobraćaj, kriv je — i ako se time ne dirne u autorsko pravo — prijestupu, ako to ne pada pod strožije odredbe kaznenoga prava.

Kriv je tomu prijestupu i ko s istom namjerom učini krivu prijavu k javnomu registru autorā.

Kazna je prijestupu 100 for. do 2000 for. globe ili zatvor od jednog do šest mjeseci.

§. 54.

Pozvani su da obavljaju postupak o prekršajima naznačenijem u §. 52 sudovi, koji su kompetentni u stvarima štampe.

Zabranu, koja je predvigjena u 3. stavku §-a 22, treba zahtijevati od kotarskoga suda u stvarima štampe.

§. 55.

Kažnjiva djela naznačena u §§. 51 i 52 gonice se samo, ako to zaište ozlegjenik.

§. 56.

Kada se osugjuje zbog prijestupa po §. 51. to će se, ako ozlegjenik zaište, presuditi da su propali egzemplari i snimci, koji su odregjeni za raspacavanje, makar kod koga se nalazili, i da se slog ima rastaviti; nadalje će se presuditi da se sprave, koje su isključivo namijenjene nezakonitomu razmnožavanju ili snimanju (otisci, odlijevci, ploče, kameni i kalupi), imaju učiniti neupotrebljivim za tu svrhu. U slučaju nezakonitog prikazanja može

se i presuditi da su propali rukopisi, knjige s tekstom, partiture i role.

To se isto može u ime ureda narediti, kada se osudi zbog falzificiranja imena (§. 53).

Ako se samo jedan dio djela ima smatrati kao nezakonito razmnožavanje ili snimanje, to se naznačene mjere stežu na taj dio.

§. 57.

Osugjujući zbog prijestupa po §. 51 kazneni sud treba, na zahtijevanje ozlegjenikovo, da osim kazne dosudi i odštetu, ako je po rezultatima kaznenoga postupka moguće pouzdano prosuditi iskanja na osnovu imovinskoga prava. Odšteta obuhvata ne samo pravu naknadu štete i naknadu izgubljenoga dobitka, nego će osim toga sud po svojem razboru — pri čemu će se obazirati na sve okolnosti — ozlegjeniku dosuditi primjerenu sumu novaca za pretrpljene uvrede ili druge kakve lične štete.

Protiv presude o iskanju odštete mogu se uteći obje strane.

§. 58.

Ozlegjeniku će se dosuditi i pravo da na troškove osugjenikove objavi osudu. Način objave i rok za nju sud će u presudi odrediti uzimajući u obzir prijedloge ozlegjenikove.

§. 59.

Ozlegjenik ima pravo, još prije nego se izreče kaznena presuda zbog prijestupa po §. 51, zahtijevati da se predmeti naznačeni u §. 56 sequestriraju ili čuvaju, zatim da se prihvate potrebite mjere za to, da bi se spriječilo da se kažnjivo djelo učini ili ponovi.

O tome će zahtijevanju kazneni sud odmah rasuditi; prepušta mu se da zahtijevane mjere dozvoli samo uz jamčevinu.

§. 60.

Neodvisno od zavedenja postupka pred kaznenim sudom, autor ima pravo zahtijevati u gragjan-

skoga suca odštetu u smislu §-a 57 od svakoga, ko bude kriv kažnjivomu diranju u autorsko pravo (§. 21), pa i od svakoga, ko na krivi način bude za naknadu širio nezakonito razmnožene egzemplare ili snimke njegova djela.

§. 61.

On ima nadalje pravo tužiti kod gragjanskoga suca da bude priznato njegovo autorsko pravo, zatim da bude izostavljeno svako diranje u to pravo, i iskati — i ako tuženik nije ništa kriv — da mu ovaj izda iznos za koji se je obogatio; i u tome slučaju on može zahtijevati da se presude mjere naznačene u §. 56.

§. 62.

Ako se pred gragjanskijem sucem zaište naknada na osnovu ovoga zakona, to treba da sudac po svojem razboru rasudi ne samo, ima li šteta, nego i kolika je šteta, pa i ima li i koliko je obogaćenje, pri čemu će se obazirati na sve okolnosti.

§. 63.

Vlada je ovlaštena sastavljati zborove vještaka, koji su dužni, kad god sudovi zaištu, kazati svoje mnijenje u poslima autorskoga prava.

Naredbom će se urediti sastav zborova vještaka i njihov poslovni red.

V. Odsjek.

Zaglavne odredbe.

§. 64.

Ostaju u kreposti opći zakoni i propisi koji uregjuju upotrebu štampe, zatim zakoni i propisi koji imaju u pogledu proizvodâ štampe i u pogledu javnog prikazivanja, izlaganja i prodavanja djela.

§. 65.

Ovaj zakon stupa u krepost onoga dana, u koji se obznani. On se primjenjuje i djelima koja su izašla prije nego se on obznani; ali za taka djela ostaju u kreposti dosadašnji rokovi zaštite, ako su ti rokovi duži.

Takogjer ostaju dosadašnji kraći rokovi zaštite za isključivo pravo prikazivanja pozorišnog djela iznimice mjerodajnim u odnošaju autora prema takim pozorištima, kojim je on, prije nego stupi u krepost ovaj zakon, za naknadu prepustio pravo prikazivanja za cijelo vrijeme zaštite.

§. 66.

Razmnoženi egzemplari i snimci, koji budu tu u času, kada stupi u krepost ovaj zakon, a koje doslije nije bilo zabranjeno prireregivati, mogu se i dalje širiti.

Takogjer sprave za razmnožavanje ili snimanje (otisci, odlijevci, ploče, kameni i kalupi), koje budu tu u tom istom času, a koje doslije nije bilo zabranjeno prireregivati, mogu se u tu svrhu upotrebljavati još za četiri godine, računajući od časa, u koji stupi u krepost ovaj zakon.

Ali je dopušteno širiti te razmnožene egzemplare ili snimke i dalje upotrebljavati naznačene sprave samo tada, ako ti predmeti na osnovu molbe, koju učesna stranka ima prikazati za tri mjeseca pošto stupi u krepost ovaj zakon, budu od kotarske političke vlasti mjesta, gdje se ti predmeti nalaze, uvršteni u inventar te snabdjeveni osobitim biljemom.

§. 67.

Muzikalna i pozorišna djela, koja su zakonito prikazivana prije nego stupi u krepost ovaj zakon, mogu se i nadalje slobodno prikazivati.

§. 68.

Izvršenje ovoga zakona nalaže se Mojemu ministru pravde u dogovoru s ostalijem učesnijem ministarstvima.

U Monakovu 26. decembra 1895.

Franjo Josip s. r.

Badeni s. r.

Gleispach s. r.

Gautsch s. r.

Glanz s. r.

198.

Naredba ministarstva pravde u dogovoru s ministarstvima unutrašnjih posala i trgovine od 29. decembra 1895,

za provedenje zakona 26. decembra 1895 (l. d. z. br. 197) o autorskom pravu u pogledu književnih, umjetničkih i fotografskih djela.

Za provedenje zakona 26. decembra 1895 (l. d. z. br. 197) o autorskom pravu u pogledu književnih, umjetničkih i fotografskih djela izdaje se u dogovoru s ministarstvima unutrašnjih posala i trgovine sljedeća naredba, koja stupa u krepost onoga dana, u koji se obznani:

A. U pogledu registra autorâ za anonimna ili pseudonimna književna ili umjetnička djela.

§. 1.

Registar autorâ, koji je propisan u §. 44 zakona o autorskom pravu za popisivanje pravoga imena autora nekog anonimnog ili pseudonimnog djela književnog ili umjetničkog, držaće se u ministarstvu trgovine po formularu koji je u prilogu.

§. 2.

U taj se registar mogu zapisivati anonimna ili pseudonimna djela, ako izagju u našoj zemlji ili u Njemačkom carstvu, ili ako su im autori avstrijski državljani, ili ako se prema sadržaju državnijeh ugovora može zahtijevati da se zapišu.

§. 3.

U registar autorâ zapisivaće se po pismenoj molbi autorovoj i s njegovom privolom po pismenoj molbi njegova pravnoga nasljednika, pri čemu se inače neće gledati, je li prijavljač ovlašten to činiti i jesu li prijavljene činjenice tačne.

§. 4.

U prijavama za registar autorâ treba da su ovi podaci:

1. ime, zanimanje, prebivalište i državljanstvo autorovo;
2. tačna naznaka djela i njegove vrste; u pogledu nakladnih djela napose potpun naslov, broj odjelâ (knjigâ, svezaka) i stranâ;